

Formanden: Jeg skal forbigaae Nr. 2 og Nr. 3 a paa Dagsordenen, da Indenrigsministeren ikke kan være tilstede, og gaae over til Nr. 3 b, som er: 2den Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser i Henseende til Bygninger, der opføres i Kjøbstæderne, med Undtagelse af Kjøbenhavn, eller disses nærmeste Omegn.

(Lovforslaget findes i Anhang A Sp. 873—76; første Behandling i Tidendens Sp. 876 ff., Udvalgets Betænkning i Anhang B. Sp. 457 ff.)

Foruden de af Udvalget stillede Ændringsforslag, som findes i Betænkningen Sp. 461 ff., var der endvidere stillet følgende Ændringsforslag

Af Zahle:

ad Nr. 3. (til § 1, Nr. 4). Istedetfor Fleertallets a) og b) sættes:

a) at Lys og Luft gives tilbørlig Afgang til samme;

b) at ved Affvyningsrør eller paa anden Maade Jordfugtigheden fjernes fra samme.

§ 1 med de dertil hørende Ændringsforslag sættes først under Forhandling.

Ordføreren (Fischer): Det foreliggende Lovforslag er i dets Motiver betegnet som et midlertidigt. Der har været det Dulle tilstede hos Justitsministeriet at kunne fremlægge et omfattende Lovforslag i den Retning, hvori det foreliggende gaaer; men det har ikke været muligt til Rigsdagens nuværende Sammenkomst at have et saadant Forslag tilstrækkeligt forberedt. Ministeriet har derfor ogsaa anset det for rigtigst at indskrænke sig til, som det i Motiverne hedder, de „allertarveligste Forordninger, hvis Berettigelse er bevist ved længere Tids Erfaring“. Udvalget har troet at maatte gaae ind paa Lovforslaget, idet det fastholder det Standpunkt, hvorpaa

Ministeriet har stillet sig, nemlig at man ved en midlertidig Lov, der kun indeholder usfuldstændige Bestemmelser, bør indskrænke sig til de allertarveligste Forordninger, hvis Berettigelse er bevist ved længere Tids Erfaring.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg gaae over til de enkelte Bestemmelser, der findes i Udkastets § 1. Den første Bestemmelse siger, at „intet Tag eller nogen Deel af samme maa gives en højere Rejsning end 45 Grader“. Denne Bestemmelse er ordret den samme som i Loven for Kjøbenhavn af 19de Marts 1854, § 1 Nr. 2; men uforandret at overføre en Bestemmelse, som man har vedtaget for Kjøbenhavn, paa Kjøbstæderne, har Udvalget ikke troet, der i dette Tilfælde var Anledning til, eftersom der i Kjøbstæderne gjælder heelt andre Bestemmelser med Hensyn til den Høide, hvori der maa bygges, end i Kjøbenhavn. Ifølge Loven af 17de Marts 1856, som er den nu gjældende Bygningslov for Kjøbenhavn, er nemlig som Høide for Muurværket fastsat Gadenes Brede med Tillæg af en Fjerdedeel, dog i intet Tilfælde over 25 Alen, hvorimod det ifølge Forordningen af 6te April 1832 § 14, i Kjøbstæderne kun er tilladt at opføre Bygninger, hvis Muur er af Høide som Gadenes Brede, uden Tillæg af en Fjerdedeel, og i intet Tilfælde højere end 18 Alen. Paa Grund af den saaledes tilstede værende Forskjel i de Bestemmelser, der gjælder for Kjøbenhavn, og for Kjøbstæderne, hvilke sidste jo i det Hele taget ere langt mindre tæt bebyggede og have langt større Gaardspladse, Haver og saa fremdeles end Hovedstaden, har Udvalget troet, at der ikke var Anledning til at gaae ind paa den i Nr. 1 foreslaede Bestemmelse, og det andrager derfor paa, at den udgaaer. Nr. 2 i § 1 siger, at „ingen Etage, som indrettes til Beboelse, maa være under 4 Alens Høide, denne regnet fra Gulv til Loft“. Udvalgets Majoritet har troet, at det ikke var fornødent at gaae til 4 Alen. Man maa vel fastholde, at der her foreskrives den Høide, under hvilken der ikke maa bygges, selv i de fattigste Guse, og det tør ikke oversees, at, naar man bygger højere, og derfor gjør Beboelsesleilighederne rummeligere, saa bliver